

Virtutea Răbdării

De ce este necesar să îi învățăm pe cei mici să aibă răbdare?

Nu încapе îndoială că, pentru a-i învăța pe cei mici să aibă răbdare, este nevoie de multă răbdare. Lipsa acesteia ne va face să ratăm în viață nenumărate ocazii care necesită să avem răbdare. În ziua de azi învățatul este de scurtă durată. Predarea la clasă, în vederea pregătirii elevilor pentru ziua de mâine, este un obiectiv al fiecărui profesor și necesită mult timp. Predarea și timpul constituie două elemente inseparabile, așa cum viața de agricultor nu poate fi imaginată fără trecerea inevitabilă a orelor, a lunilor și a anilor...

Însămânțând, recoltând,
fertilizând și așteptând – (mai ales
așteptând) – culegem roadele.

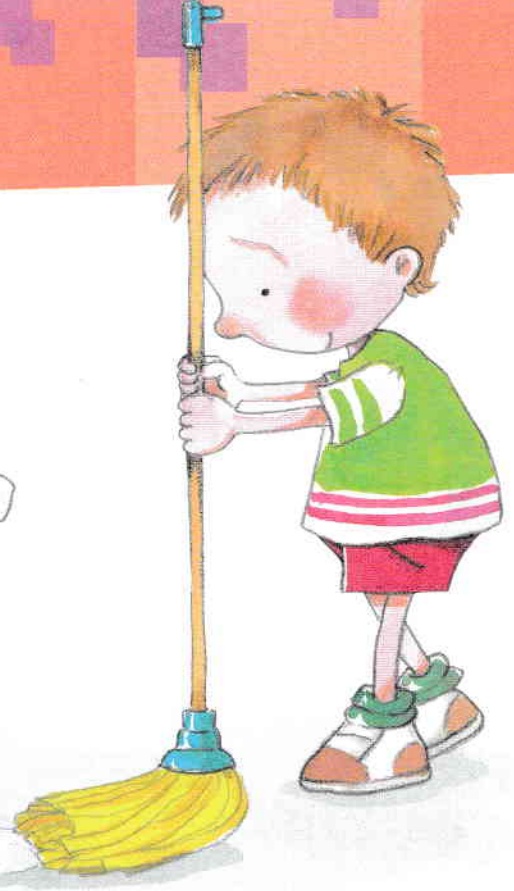
lubind, transmițând,
modelând, sperând și mai ales
așteptând educăm oameni
responsabili, respectuoși și
devotați.

Deci răbdarea este
capacitatea de a aștepta
și a înțelege că orice lucru
necesită timp și că trebuie
să învățăm să recunoaștem
și să respectăm acest lucru.

Este adevărat că noțiunea
de timp pentru copii diferă complet de
cea a adulților, dar nu înseamnă că îi scutește
de situații care, pentru binele lor, necesită
practicarea acestei virtuți.

Astfel, este necesar să îi învățăm să fie
răbdători încă de la o vârstă fragedă:

- pentru că răbdarea este esențială
pentru dezvoltarea voinței, străduinței și
perseverenței;
- pentru că o persoană răbdătoare
crește cu stăpânire de sine emoțională și
stăpânește „eul” personal;
- pentru că o persoană răbdătoare se
dedică realizării obiectivelor;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să analizeze de la distanță ce este
mai bun în fiecare om și ce este mai bine în
fiecare situație;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să se bucure intens de rezultatele
așteptării;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să fie fericită „pierzându-și” timpul
alături de celălalt;

- pentru că o persoană răbdătoare este
capabilă să fie fericită „pierzându-și” timpul
admirând frumusețea naturii.

Un peisaj în schimbare

– Nu am ajuns încă? E departe? îmi întreb mereu părinții când mergem cu mașina.

Iar ei îmi răspund că da, mai avem mult de mers iar mama adaugă:

– În timpul acesta ne putem bucura de peisaj. Uită-te pe geam cum trecem pe lângă el. Parcă am fi într-un cinematograful. Dacă am ajunge imediat, nu am vedea râurile, pădurile, fabricile sau oamenii...

LBRIS

We know
books

